

ซิมโฟนีหมายเลข 1 ได้รับแรงบันดาลใจจากนักประพันธ์หลายท่านในศตวรรษที่ 20 อาทิ อีกร์ สตราวินสกี (1882-1971) เบลลา บาร์ตอก (1881-1945) กุสตาฟ มาเลอร์ (1860-1911) และจอห์น โคริเจเลียโน (1938-) บทประพันธ์นี้ เน้นในเรื่องการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกใน 4 ลักษณะ ได้แก่ อารมณ์โกรธ อารมณ์สงบ อารมณ์ร่าเริง และอารมณ์เศร้าสร้อย ลักษณะเด่นของซิมโฟนีหมายเลข 1 นี้ มีด้วยกันหลายประการ เช่น การนำแนวความคิดของโน้ตจากบันไดเสียงโครมาติกทั้ง 12 ตัว มาสร้างเป็นทำนองหลักที่หนึ่งซึ่งเป็นตัวแทนของลักษณะอารมณ์ดุเดือด และทำนองหลักชุดนี้จะมีปรากฏ อยู่ในทั้ง 2 กระทบวน ลักษณะเด่นประการต่อมาคือแนวคิดของการนำเสียงคอรัลขึ้นคู่ 4 มาสร้างเป็นทำนองหลักที่สอง มีการบรรเลงต่อทำนองหลักที่สองในลักษณะของการแบ่งประโยคเป็นห้อง ๆ โดยให้เครื่องดนตรี ต่างชนิดบรรเลงประติดประต่อทำนองห้องต่อห้องอย่างต่อเนื่องจนประโยคสมบูรณ์ขึ้น เป็นทำนองหลักที่สอง โดยทำนองนี้จะเป็นตัวแทนลักษณะอารมณ์เศร้าสร้อยและอารมณ์สงบได้ดี บทประพันธ์กระทบวนที่ 1 มีช่วงพัฒนาทั้งหมด 3 ช่วง แต่ละช่วงมีความน่าสนใจแตกต่างกัน และในช่วงท้ายของบทประพันธ์มีการบรรเลงปิดโดยการใช้เทคนิคของเสียง 2 ช่วงคู่ 8 บรรเลงสลับโน้ตทีละตัวโดยฮาร์ป และเซเลสตาในอัตราความดังที่ $\#$ เพื่อนำบทประพันธ์ในกระทบวนแรกให้จบได้อย่างเข้มข้นดุจัน

ในกระทบวนที่สองมีความโดดเด่นในเรื่องของการใช้คีตลักษณ์การแปรเข้ามามีบทบาทหลัก จุดเด่นของกระทบวนนี้คือ การประดิษฐ์ทำนองหลักขนาดใหญ่โดยทำนองนี้จะมีคุณสมบัติที่สามารถบรรเลงปรับเปลี่ยนกุญแจเสียงใหม่ให้กับทำนองที่จะวนมาในรอบต่อไปได้อย่างแนบเนียน หากผู้ฟังมิได้สังเกตอาจนึกไปว่าบทประพันธ์เคลื่อนไปอย่างคงที่ แต่เมื่อพิจารณาลึกขึ้นจะพบว่าในแต่ละรอบกุญแจเสียงจะเปลี่ยนไปทุกรอบ

183464

Symphony no.1 was inspired by several composers of the 20th – century, such as Igor Stravinsky (1882-1971), Bèla Bartók (1881-1945), Gustav Mahler (1860-1911) and John Corigliano (1938-). The Symphony is emphasized in four sentiments – Furioso, Grazioso, Giocoso, and Dolence. There are various dominant features, using concept of chromatic scale to build “Theme A” which is well represented the feeling of “Furioso”, appears in all movements. The composer brought tunes from the Quarter Chord to completely build “Theme B” to present the feeling of “Grazioso” and “Dolence”. The whole sentence of theme B was cut into a small motive and performed continuously by different kind of instruments following bar by bar. There is also three-time development as the next feature in the first movement. At the end of the movement has some seasoned short theme from the introduction which is played by using the 15ve compasses of harp switch note by note with celesta in a very loud dynamic (*ff*).

The second movement was structured by using variation form to make the music run smoothly. The main factor of this movement is the creating of the long theme that could be able to modulate itself to other keys when starting on the next variation. Just hearing the Symphony, the audience may not realize that there are changes on the piece. Nevertheless, by keep listening carefully, they will find that the music is not performed in the same key in four variations and this is the main feature of this movement.